

betaling, men får en mulighed for, at der betales med et elektronisk kort. Så alt i alt er det her en fordel for alle parter.

Så er det da ikke urimeligt at sige, når man laver en ordning, der forenkler og gør det smidigere og nemmere for alle, og når der er omkostninger forbundet med det, at de omkostninger bliver delt mellem de parter, der har glæde af det.

Kl. 11:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 11:24

Pia Olsen Dyhr (SF):

Som ministeren ganske rigtigt sagde, er vi positive over for, at det kun skal tage en arbejdsdag at overføre penge. Især når det drejer sig om overførsler mellem to EU-lande, er det jo egentlig meget oplagt, at det burde gå nemt, men det er jo ikke det, der sker i dag. Så derfor synes vi, at det er positivt.

Men vi ved fra Holland og England, at det i dag er muligt at gøre det hurtigere end en arbejdsdag, og jeg er sikker på, at man også i Holland og England skal gardere sig mod terrorproblemer og lignende. Jeg tror ikke, at de er unikke på den scene. Derfor ville det måske være nyttigt at analysere, hvad de gør, så vi kan lære af det, og det drejer sig især om overførsler mellem nationale pengeinstitutter. Der kan jeg jo se, at hvis jeg overfører fra mit pengeinstitut til en anden kunde i mit pengeinstitut, kan det faktisk lade sig gøre øjeblikkelig, men så snart jeg skal ud at lege med andre pengeinstitutter, tager det en arbejdsdag. Min bekymring kunne være, at det handler om, at bankerne gerne vil have renter ind, og det kan godt være, at det er en smule paranoidt, men hvis det kunne lade sig gøre at løse det hurtigere, ville vi være meget positive over for det.

Kl. 11:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 11:26

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Pia Olsen Dyhr uden at foregribe begivenhedernes gang, at en af grundene til, at man godt kunne forestille sig, at det i andre lande måske var lidt enklere at lave den øvelse, er, at der ikke er nær så mange banker i de andre lande. Der, hvor Danmark sådan set udmærker sig i forhold til alle andre europæiske

lande, er ved, at vi har et hav og et væld af små pengeinstitutter. Vi har faktisk over 140 forskellige pengeinstitutter, og det gør os til noget helt unikt.

Det betyder altså også, at det er en lidt anden udfordring, når man skal cleare, hvad der bliver ført over fra den ene bank til den anden bank. Men vi vil under udvalgsbehandlingen gerne være med til at prøve at se, om vi kan få nogle svar på, hvilke omkostninger der vil være forbundet med at gøre det hurtigere, herunder også ud fra erfaringerne fra andre lande. Jeg tror stadig væk på, at man skal være varsom med alene at nå til den konklusion, at det her har en hundrede procent gavnlig effekt for forbrugerne, for der kan altså være yderligere omkostninger forbundet med en sådan ordning.

Kl. 11:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver ikke anledning til flere korte bemærkninger. Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingerne sluttet. Undskyld, hr. Frank Aaen i anden omgang. Værsgo.

Kl. 11:27

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det var bare, fordi ministeren så flot sagde, at forligspartierne bag dankortforliget alle sammen har sagt, at det var et rigtig godt forlig. Så kunne jeg godt tænke mig at spørge Socialdemokratiet, De Konservative, Venstre, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre, om man med det udsagn, at man tilslutter sig dankortforliget fra 2005, er sig bevidst, at man samtidig fra den 1. januar har påført forbrugerne i det her land et ekstra gebyr på flere hundrede millioner kroner lige ned i bankernes lommer.

Nu ved jeg godt, at de i øjeblikket er i krise, for alle de milliarder, de har tjent siden årtusindskiftet, har de formøblet i udlandet. Det er jeg godt klar over, men hvis de skal have socialhjælp, skal vi så ikke gøre det lidt mere åbent end ved bare at tage pengene fra forbrugerne på den måde, som der er lagt op til? Jeg vil gerne have et svar i dag, men jeg håber, at jeg i hvert fald ved andenbehandlingen kan få et svar på, om forligspartierne bag dankortforliget synes, det er retfærdigt og en god idé, at man uden ydere bare hæver flere hundrede millioner kroner hos forbrugerne, uden at de får det at vide, uden at de opdager det, men bare fordi det er en del af et forlig fra 2005.